

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1.1 กลุ่มประชากรที่เป็นครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 96 คน

1.2 กลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษานิที ๓ (ม.๓) ที่กำลังเรียน วิชาภาษากรรขออยู่ในการศึกษา ๒๕๒๕ ของโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา ทำการสุ่ม ตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple Random Sampling) จำนวน ๕๗๖ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามชั้น มี ๒ ชุด คือ

ชุดที่ ๑ แบบสอบถามสำหรับใช้ถามครูผู้สอน แบ่งออกเป็น ๔ ตอน กังนี้

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของครูพลศึกษา เป็นแบบการตรวจสอบ (Check list) และแบบปลายเปิด (Open ended)

ตอนที่ ๒ เกี่ยวกับมัธยมศึกษาส่วนตัวของครูผู้สอน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยครอบคลุมมัธยมศึกษาต้นถึง ๗ กังนี้

ก. เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

ข. กิจกรรมและวิธีดำเนินการเรียนการสอน

ค. บุปผา สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

ง. การวัดผลและการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ

จ. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ตอนที่ ๓ เกี่ยวกับการประเมินผลการสอนตามชุดประสิทธิภาพของครูผู้สอน เป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า

ก่อนที่ 4 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของครูผู้สอน เป็นแบบ
ตรวจสอบ และแบบปลายเปิด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามส่าหรับใช้ด้านนักเรียน แบ่งออกเป็น 4 กองกังน้ำ

ก่อนที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน เป็นแบบตรวจสอบ
และแบบปลายเปิด

ก่อนที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ
ค่า โดยครอบคลุมปัญหาด้านต่าง ๆ ดังนี้

- ก. เนื้อหาวิชาจะกรรขอ
- ข. กิจกรรมและวิธีการในการเรียนการสอน
- ค. อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก
- ง. การวัดผลและการประเมินผลวิชาจะกรรขอ
- จ. กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- ฉ. การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ก่อนที่ 3 เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนตามชุดประสงค์ของนักเรียน
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า

ก่อนที่ 4 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักเรียน เป็นแบบตรวจ
สอบ และแบบปลายเปิด

การสร้างแบบสอบถาม

ผู้จัดทำได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามเป็นขั้น ๆ ดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าหนังสือ เอกสาร วารสาร และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
กับการเรียนการสอนวิชาจะกรรขอในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2 ศึกษาและสำรวจปัญหาการเรียนการสอนวิชาจะกรรขอในระดับชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นจากบุคคลต่าง ๆ ดังนี้

3.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิและช้านาฏกรรมทางค้านวิชาจะกรรขอ

3.2.2 ครูผู้สอนวิชาจะกรรขอในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2.3 นักเรียนที่กำลังเรียนวิชาจะกรรขออยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการ

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจแก้ไข ปรับปูนให้เหมาะสม

3.4 นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจแก้ไข เรียนร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try-out) กับครุพลศึกษาที่สอนวิชาภาษากรอในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาระดับ 3 (ม.3) ที่กำลังเรียนวิชาภาษากรออยู่ในปีการศึกษา 2525 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อหาความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นได้ในกลุ่มครุพลศึกษากรอ $r = 0.89$ กลุ่มนักเรียน $r = 0.80$

3.5 นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

บุ้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการหัววิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังกรมสามัญศึกษา และกรมสามัญศึกษาที่ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นก็ส่งแบบสอบถามพร้อมกับหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและแบบของบิ๊กแสกนปไปยังกลุ่มตัวอย่างโดยทางไปรษณีย์พร้อมกับนักวันที่ส่งแบบสอบถามที่ถอนแล้วกลับมาตามที่อยู่ที่จាន้ำซองให้แล้ว

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากผู้ที่ตอบแบบสอบถามคืนมาแล้ว บุ้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้

1. นำคำตอบจากแบบสอบถามที่ 1 เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของครุพลศึกษาและนักเรียนมาแจกแจงความถี่ของคำตอบคิดเป็นร้อยละ และนำเสนอด้วยกราฟประภานความเรียง

2. นำคำตอบจากแบบสอบถามที่ 2 เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษากรอในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของครุพลศึกษาและนักเรียนมาแจกแจงความถี่ของคำตอบแยกตามระดับ แล้วหาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหา โดยกำหนดคะแนนแท้ละระดับ กังนั้น

มีปัญหามากที่สุด เที่ยงกับคะแนน 4

มีปัญหามาก เที่ยงกับคะแนน 3

มีปัญหาน้อย เทียบกับคะแนน 2

มีปัญหาน้อยที่สุด เทียบกับคะแนน 1

เมื่อไก่ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเทียบระดับ โดยถือเกณฑ์ค่าเฉลี่ย กังน้ำ

ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ถือว่า มีปัญหาระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ถือว่า มีปัญหาระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ถือว่า มีปัญหาระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.50 ลงมา ถือว่า มีปัญหาระดับน้อยที่สุด

แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ระหว่างครูพอลศึกษาส่วนกลางกับครูพอลศึกษาส่วนภูมิภาค โดยใช้ค่า "ที" (*t-test*)

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยใช้ค่า "ที" (*t-test*)

5. นำค่าตอบจากแบบสอบถามตามที่ 3 เกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ค่าตอบแท้ละข้อ แล้วหาค่าเฉลี่ยของระดับการบรรยาย ถึงจุดประสงค์ โดยกำหนดคะแนนแท้ละระดับ กังน้ำ

บรรดึงจุดประสงค์มากที่สุด เทียบกับคะแนน 4

บรรดึงจุดประสงค์มาก เทียบกับคะแนน 3

บรรดึงจุดประสงค์น้อย เทียบกับคะแนน 2

บรรดึงจุดประสงค์น้อยที่สุด เทียบกับคะแนน 1

เมื่อไก่ค่าเฉลี่ยแล้ว นำมาเทียบระดับโดยถือเกณฑ์ค่าเฉลี่ย กังน้ำ

ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป ถือว่า บรรดึงจุดประสงค์ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 ถือว่า บรรดึงจุดประสงค์ระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 ถือว่า บรรดึงจุดประสงค์ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.50 ลงมา ถือว่า บรรดึงจุดประสงค์ระดับน้อยที่สุด

แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

6. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นระหว่างครูพอลศึกษากับนักเรียน โดยใช้ค่า "ที" (*t-test*)

7. นำค่าตอบจากแบบสอบถามตามที่ 4 เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ของคุณภาพศึกษาและของนักเรียนมาแจกแจงความถี่ของค่าทอนคิดเป็นร้อยละ แล้วน่าสนใจในสูตรการประกอบความเรียง

สูตรสถิติที่ใช้ในการคำนวณ

การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบโดยใช้ค่า "ที" (*t-test*) ผู้วิจัยได้ใช้สูตรดังนี้

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) จากสูตร¹

$$\bar{x} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ คือค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่าทอน

x คือคะแนนที่กำหนดความสเกลที่บูรังແນนสอนตามกำหนดไว้

f คือจำนวนผู้ทอนแต่ละชื่อค่าถ้วน

N คือจำนวนคัวอย่างประชากร

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations) จากสูตร²

$$s_x = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - (\frac{\sum fx}{N})^2}$$

เมื่อ s_x คือส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x คือคะแนนที่กำหนดความสเกลที่บูรังແນนสอนตามกำหนดไว้

f คือจำนวนผู้ทอนแต่ละชื่อค่าถ้วน

N คือจำนวนคัวอย่างประชากร

3. ค่า "ที" (*t-test*) จากสูตร³

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_x^2}{N_1} + \frac{s_x^2}{N_2}}}$$

เมื่อ $\bar{x}_1, \bar{x}_2$ คือค่าเฉลี่ยของคัวอย่างประชากรสองชุดที่ห้องการเปรียบเทียบกัน

$\sqrt{\frac{s_x^2}{N_1} + \frac{s_x^2}{N_2}}$ คือความคลาคเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย

¹ ประกอบ บรรสูตร, สถิติเพื่อการวิจัยทางพัฒนารมณศาสตร์ (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณาธิการ, 2525), หน้า 83.

² เว่องเกียวกัน.

³ เว่องเกียวกัน, หน้า 94.